

Byl to zvláštní pohled?sněhová koule se řítí z kopce, nemožno rozeznati, co ruce, co nohy. Z hromady sněhu se ozvalo: „Ahó, nevíte, jak se dostanu na starou Kevinovu chatu? Má tam být silvestrovským potlach.“

No, my věděli, kudy tam, ale my věděli, co on nevěděl? Cesta tudy tam vede jen v létě, v zimě, když je sníh, se musí dlouhou oklikou. Že mu to, chudákovi neřekli dřív?

„Jó, kamaráde, tak to sis zašel, tudy se tam v zimě nedostaneš, pokud se nechceš brodit po pás ve sněhu. Radši zůstaň na Silvestra tady.“

„To ne, já tam musím, slíbil jsem, že zahraju na harmoniku?“

„Neblázni, než tam takhle dolezeš, budeš jim hrát tak možná na Tři krále?leď že bys měl sněžnice?“ A už táta utíkal domů pro sněžnice, staré sněžnice, které od doby, kdy nějaká dobrá duše vymyslela lyže, snad neměl nikdo na nohou. Váhu trempíře vydržely, trempík však nezvládl manévr, a opět ten zvláštní pohled, zelená koule se válela ve sněhu, tu ruka, tam noha. „Sundej bág, půjde to líp!“ Kdo by to snad zpovzdálí sledoval, musel by naši vesničku považovat za psychiatrický útulek. Pokud by teda neumřel smíchy, podobně jako my?

Trempík se sveřepým výrazem ve tváři běhal po louce, snažil se udržet balanc a moc se mu to nevedlo. Spíš byl víc na zemi než na nohou? Ono taky na sněžnicích se člověk pohybuje poněkud zvláštně, jakoby v podřepu a s mírně rozkročenýma nohama:-)) Učenlivý tremp tento pohyb časem částečně zvládl a byl připraven vyrazit. Ovšem ve chvíli, kdy nahodil tornu, se opět kácel.

Času do tmy moc nebylo, tak jsme nasadili lyže a jeli pro jistotu s ním. Kolikrát jsme se cestou váleli, nejen smíchy, už nevím. A domů jsme už nedojeli, zůstali jsme na Kevinově chatě. Historka o sněžnicích přišla ten večer na přetřes ještě mnohokrát, po půlnoci se konal „Sněhmaraton“, kde si to vyzkoušeli všichni na vlastní kůži. Do rána se jedlo, pilo, zpívalo a tančilo, povídalo? Dalším zajímavým pohledem také bylo, když jsem se tu bandu

Kterak trempa choditi na sněžnicích učili?

Napsal uživatel Căcorka
Pátek, 03 Září 2004 04:00

snažila naučit irské tance, ale to nejde vyprávět, to se musí vidět. Ještě že kanady a lyžařský boty mají pevnou špičku:-)

Ráno jsme pak popadli lyže i sněžnice a frčeli domů. Za rok zazvonil telefon: "Popadněte starý lyže, sněžnice, vše co máte, po silvestrovským potlachu se jede silvestrovskej maratón na Kevinovo chatě!" Jak se říká, jak na Nový rok, tak po celý rok. A já si říkala, čím to bude, že jsem pořád tak vysmátá :-D

Toto a další povídání najdete na skvěle vyvedených trampských [stránkách Malého Willieho](#)

.